

ropa, der snarest bør besættes, vil man uden Skade kunne udskyde Besættelsen af de ønskede Poster i Japan, Grækenland, Svejts, Holland, Spanien og flere andre Lande.

Ligeledes mener Mindretallet, at man kan spare de foreslaaede 2den Legationssekretærer i Washington, London, Paris og Berlin, ligesom man i Stockholm kan nøjes med en Legationssekretær af 2den Grad.

Mindretallet ønsker, at man overalt, hvor dette er muligt, undlader at dublere de foreslaaede Konsulatposter, og finder, at dette meget godt lader sig gøre i Kijeff, Odessa, Rostoff, Vladivostok, Kowno, Seattle, Calcutta og Johannsburg.

Af Hensyn til de store Udgifter, som Forslaget medfører, og af Hensyn til den afgørende Betydning, som det har, at netop de rette Mænd udsendes til fremmede Lande, ønsker Mindretallet, at der finder et nøje Samarbejde Sted mellem Ministeriet og Rigsdagen ved den første Besættelse af de nye Poster, hvorfor man tiltræder Ændringsforslagene under Nr. 11 og 14 til I.

Mindretallet ønsker, at Udenrigsministeriets Hovedopgave skal være at fremhjelpe dansk Erhvervsliv, og man hilser med Tilfredshed Forslaget om Oprettelse af et Oplysningsbureau for Erhvervene.

Man haaber, at dette Bureau gennem den foreslaaede Ledelse ikke blot kan faa den største økonomiske Betydning for Landet, men ogsaa bidrage til en voksende Forstaaelse af, at Arbejde og Samarbejde nu mere end nogen Sinde er nødvendige Betingelser for hele Samfundets Trivsel.

Mindretallet er med Betænkkelighed gaaet med til de foreslaaede Lønninger, men kræver til Gengæld, at Udenrigsministeriets Tjenestemænd giver Afkald paa lønnede Bierhverv og højt betalte Tilidshverv i private Selskaber.

Man har ønsket en saadan Ordning gennemført sammen med denne Lovs Ikrafttræden, men da dette Synspunkt ikke har kunnet vinde Flertal, tiltræder man den foreslaaede Ordning, hvorefter de

interesserede Tjenestemænd senest 2 Aar efter denne Lovs Stadfæstelse skal give Afkald paa de omtalte Indtægter.

For øvrigt ønsker Mindretallet, at Regeringen snarest forelægger Forslag til en almindelig Revision af Tjenestemandslovens § 44.

Uden paa nærværende Tidspunkt at kunne tiltræde et saa detailleret udformet Forslag som det af et Mindretal under Nr. 23 til I. stillede om Oprettelsen af et Forfremmelsesraad er man enig i Princippet herom, men tilraader, at Forholdet foreløbig, ligesom ved Postetaten, ordnes administrativt, indtil man paa Grundlag af de herom indvundne Erfaringer vil være i Stand til generelt at lovfæste administrative Forfremmelsesraad.

Vedrørende Forslagenes øvrige Bestemmelser og de dertil stillede Ændringsforslag kan Mindretallet indskrænke sig til mundtlig Motivering ved Sagens anden Behandling.

De *Konservative* (Drachmann, Fraenkel og Holstein) ønsker at fremsætte følgende:

Til Nr. 3. I. Den foreslaaede Tilføjelse tilsigter at binde Valget af en Direktør for Udenrigsministeriet til en bestemt Type, i hvilken Forslagsstillerne ser Garantien for, at hele Reformen kommer til at virke efter sin Hensigt, hvilket selv ved det bedst udstyrede og organiserede udenrigsministerielle Apparat kun kan ske, naar det fyldes af den Aand, Reformerne tilstræber at indføre i Udenrigsministeriet. Det kan ikke bebrejdes Mænd af den tidligere Skole, at de ikke besidder den. De kan gøre udmærket Fyldest i Gesandtskabsposter, hvor de kan modtage Direktiver fra et Ministerium, der er besjælet af denne Aand, men det kan ikke ventes, at de skulde kunne udvikle den ud af dem selv og fylde Ministeriet med den, og herpaa beror det i Virkeligheden, om Reformen skal betale sig. Man kan ikke herimod indvende, at Ministeriet under Krigen har maattet handle i denne Aand, thi det var Forhold *udefra*, som med eet